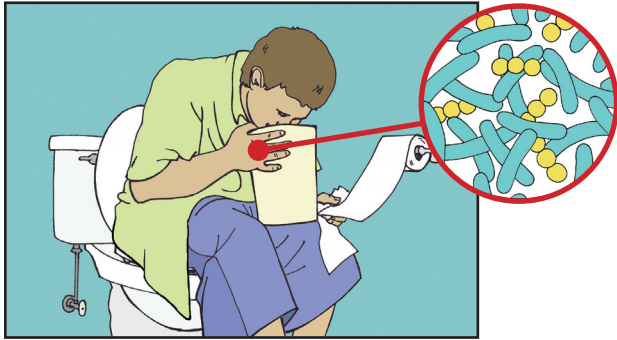
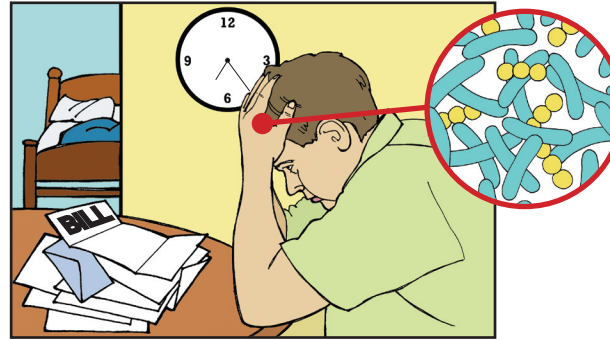

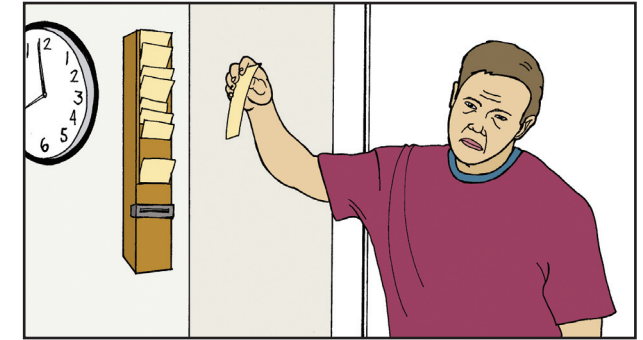
Đáng Lẽ Tôi Nên Ở Nhà.

Tôi thức dậy với cảm giác rất khó chịu. Tôi bị tiêu chảy và bị ốm cùng lúc.

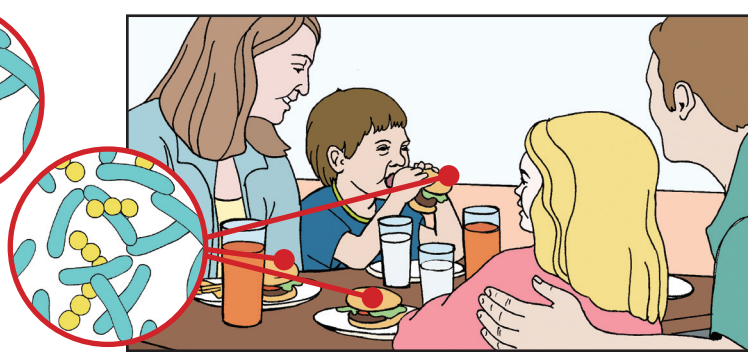
Tất cả những gì tôi muốn làm là quay trở lại giường nhưng các hoá đơn đang chất đống. Tôi không thể ở nhà được.

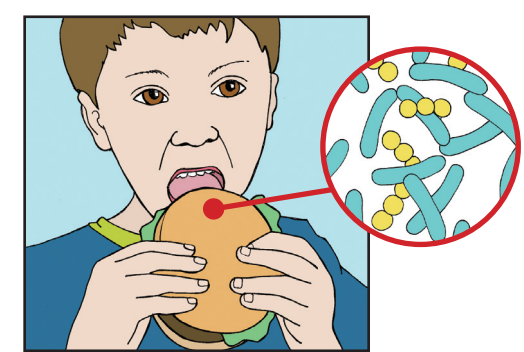
Tôi đến chỗ làm và quét thẻ chấm công. Tôi chắc rằng trông tôi thật tệ như những gì tôi đã cảm thấy. Tôi biết tôi không nên ở đây.

Đơn hàng đang xếp đống, nên ngay lập tức tôi bắt đầu chuẩn bị bánh burger.

Carlos đang trải qua thời gian tuyệt vời bên gia đình của mình. Đây là nhà hàng mà anh ấy thích nhất.

Khi thức ăn được mang tới, ngay lập tức anh ấy ăn hết phần burger của mình và cả một phần của chị gái anh ấy.

Đêm đó, Carlos đã bị đau bụng quặn thắt. Anh ấy đã rất ốm. Cuối cùng, anh ấy được đưa vào phòng cấp cứu.

Tôi phát hiện ra 33 người khác cũng bị bệnh bởi thức ăn do tôi chế biến cho họ khi tôi đang ốm. Phòng Y Tế đã đóng cửa nhà hàng của chúng tôi.

Đáng lẽ tôi phải làm việc mà tôi biết là đúng và ở nhà. Tôi cũng đã có thể ngăn ngừa tất cả những việc này. Bởi nhà hàng đã bị đóng cửa trong một thời gian, nên tôi mất thu nhập. Tôi cũng rất bối rối.

Hãy Bảo Vệ Mọi Người Ở Mọi Nơi. Hãy ở nhà nếu bạn bị ốm.

